

καὶ τὸ βλάσφημον ὄντα, τετιμῆκεσσι· καὶ Ἀ
 Χίω, Ὀμηροῦ, ἕκ ὄντα πολίτην· καὶ Μιτυ-
 λωῦν, Σαπφῶν, καὶ τὸ οὐρανὸν γαλιῆσιν· καὶ
 Λακεδαιμόνιοι, Χίλωνα τὸν γερόντιον ἐπολι-
 σαν, ἠέ τιςτε φιλολόγοι ὄντες· καὶ Ἰταλιῶται,
 Πυθαγόραν καὶ Λαμφακλιῶν Ἀναξαγόραν
 ἕξιν ὄντα ἔθαψαν, καὶ πρῶτον ἐπὶ κήνυδι
 καὶ Ἀθηναίῳ τοῖς Σόλωνος χρησιμῶσι νό-
 μοις, διδαιμόνησαν καὶ Λακεδαιμόνιοι, τοῖς
 Λυκούργου· καὶ Θήβητιν ἄμα οἱ περὶ ταῦτα
 φιλόσοφοι ἐχρόνοντο, καὶ διδαιμόνησαν ἐν πό-
 λει· ἄλλως ἐκ κρίσεως περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίως,
 ἢ ἐναντίον· μάλιστα μὲν, εἰ πάντες καὶ αἰεὶ·
 εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἷγε πλείστοι, ἢ σοφοί, ἢ παύ-
 νοντες, ἢ οὐκ ἔδοξε· οἱ κερύοντες, ἢ οἷς μὴ
 οἶδον τε ἐναντίον κερύειν· οἷς κερύοντες, ἢ οἷς
 μὴ κερύον τὰ ἐναντία κερύειν· οἷς θεοῖς, ἢ πα-
 τέρει, ἢ διδασκάλοις· ὡς τὸ τοῖς Μιξιδημί-
 δω εἶπεν Ἀυτοκλήης· εἰ γὰρ ἄνθρωποι δειῶς
 καλῶς εἶχεν ἐν Ἀρείῳ πάργω δέναι δίκην,
 Μιξιδημίδη δ' ἔξῃ, ὡς περὶ Σαπφῶν, ὅτι τὸ ἀ-
 ποθνήσκον κερύον· οἱ θεοὶ γὰρ ἔγω κερύεσσι·
 ἀπὸ θνητῶν γὰρ αἰ· ἢ ἄς Ἀρείσι πρὸς περὶ
 Πλάτωνος ἐπαγγελῶν κώτες ἐν πεινῶνται, ὡς
 φέρετο, ὅτι καὶ μάλ' ὄγ' ἐταίρος ἠὲ ἦν, ἔφη, ἰδὲν
 περὶ τῶν λέγων τὸ Σωκράτην· καὶ Ἡρόδοτος
 ἐν Δελφοῖς ἐπισηρῶτα τὸν θεὸν, καὶ χρημῶν
 περὶ τῶν ὀλυμπιάσιν, εἰ αὐτῶν ταῦτα θη-
 καὶ ἄπερ πῶ πατερεῖ, ὡς αἰχρὸν ὄν τῶν ἀντι-
 εἰπῶν· καὶ περὶ τῆς Ἐλένης, ὡς Ἴσσοκράτης
 ἔγραψεν, ὅτι σπουδαίως, εἶπερ Ὀνησίετις ἐκέρ-
 νει· καὶ περὶ Ἐυαγόρου, ὅτι σπουδαίως, ὡς τὸ
 Ἴσσοκράτης φησὶ. Κόωναν γοῦν δυστυχεύσας,
 πάντας τοὺς ἄλλοις παρελπίων, ὡς Ἐυαγό-
 ρου ἠλθεν· ἄλλος ἂν ἦν μερῶν, ὡς περὶ ἐν τοῖς
 τοπικοῖς, ποῖα κίνησις ἢ ψυχὴ ἢ δὲ γὰρ ἢ ἢ δὲ.
 παρεδέξατο ἐν τῷ Σωκράτει τοῦ Θεοδῶ-
 κτου· εἰς ποῖον ἐσθ' ἠστέθηκα· τίνας δὲ τῶν οὐ-
 τε τιμῶν ἂν ἢ πόλις νομίζε· ἄλλος, ἐπει-
 δη ὅτι ἦν πλείστον συμβάμεν, ὡς δ' ἐπι-
 δαί· πᾶσι τοῖς ἀγαθῶν καὶ κερύον, ἐκ τῶ ἀκο-
 λουδωῦτος, περὶ τῶν ἐπὶ ἢ δὲ τῶν ἐπὶ, καὶ
 χρητηροῦν ἢ δὲ τῶν ἐπὶ, καὶ ἐπαρῶν ἢ
 φέρεν ὅτι τῆ παρδύσει πὶ φθονεῖται ἀκο-
 λουδεῖ κερύον· τὸ δὲ σφόν ἐπὶ, ἀγαθῶν· οὐ ποῖω δὲ
 παρδύσει· φθονεῖται γὰρ οὐ δὲ.
 δὲ μὴ οὐκ παρδύσει· σφόν γὰρ ἐπὶ

quamuis maledicum, honorarunt. Et Chij
 Homerum qui non erat ciuis. Et Mityle-
 nœi Sapphonei, quamuis esset mulier. Et
 Lacedæmonij Chilonem in senatorum
 numerum receperunt, cum essent mini-
 mē studiosi reuerentis. Et Itali Pythagō-
 ram, Et Lampfaceni Anaxagoram, qui pe-
 regrinus erat, sepeliuerunt & honorat e-
 tiam nunc. Et Athenienses Solonis vsi le-
 gibus felices fuerunt. Et Lacedæmonij le-
 gibus Lycurgi. Et Thebis simul atque præ-
 fides Philosophi electi sunt, etiā felix fuit
 ciuitas. Alius ex iudicio de eodem aut si-
 mili, aut contrario, maximē quidem si om-
 nes, & semper: sin minus: at saltem plu-
 rimi: aut boni, aut si ipsi iudicantes: aut quos
 approbant: aut contra quos non potest esse
 iudicium, vt dominos: aut contra quos
 non est honestum iudicare, vt Deos, aut
 patrem, aut præceptorem: vt in Mixide-
 midem dixit Autocles, Si feueris Deabus
 honestum fuit in Acepago dicere causam,
 Mixidemidi cur non erit? Aut quem-
 admodum Sappho, Mori malum esse. Dei
 enim sic iudicantur: alioqui mortui es-
 uerunt. Aut quemadmodum Aristippus ad-
 uerfus Platonem, asseuerantius quiddam
 proferetem, vt putabat: Atqui sodalis nos-
 ter, inquit, nihil eiusmodi, significans So-
 cratem. Et Hegesippus Delphis interroga-
 bat Deum, cum accepisset prius oraculum
 Olympiæ, num ipsi eadem viderentur, que
 patri, quasi turpe esset contraria dicere. Et
 Helenam, vt Ifoocrates scripsit, virtute præ-
 stantem fuisse, siquidem Theſeus iudica-
 uit. Et Alexandrum, quem Deæ antepo-
 fuerunt. Et Euagoram virtute præstantem
 fuisse, vt Ifoocrates ait, quia Conō, cum ad-
 uerſa fortuna vteretur, omnes alios omit-
 tēs, ad Euagoram venit. Alius ex partibus
 vt in Topicis, qualis motio animus? aut e-
 nim hæc, aut illa. Exemplum ex Socrate
 Theodectis: Quale templū violauit? quos
 Deos non coluit ex iis, quos ciuitas existi-
 mat? Alius, quoniam in plurimis accidit,
 vt ea sequatur aliquid boni, & mali, ex cō-
 sequenti suadere, aut dissuadere, & ac-
 cusare aut defendere, & laudare, aut vitu-
 perare, vt eruditionem inuidia confe-
 quitur, quæ malum est: & sapientia, quæ
 bonum. Non igitur oportet eruditis inui-
 dia enim non est colligenda. Oportet
 igitur erudiri: sapientia enim est appe-
 tenda. Iste locus est Callippi ars, quæ